

qui ámbulant in innocén-
tia : * Dómine virtútum,
beátus homo, qui sperat
in te.

Añã. Ex altári tuo Dómi-
ne Christum súmimus : in
quem cor et caro nostra
exsúltant.

V. Edúcas panem de ter-
ra. **R.** Et vinum lætíficet
cor hóminis.

MENSE DECEMBRI.

Léctio sancti Evangéllii
secúndum Joánnem.

Lectio vij. **Cap. vj. f**

IN illo témpore : Dixit
Jesus turbis Judæó-
rum : Caro mea, vere est
cibus : et sanguis meus,
vere est potus. Et reliqua.
Homília sancti Cyrílli Epí-
scopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann. cap. xvij.

QUI mandúcat, in-
quit, carnem
meam, et bibit sán-
guinem meum, in me ma-
net, et ego in illo. Sicuti
enim si quis liquefactæ
ceræ áliam ceram infú-
derit, álteram cum áltera
per totum commisceat ne-
césse est : sic qui carnem
et ságuinem Dómini réci-
pit, cum ipso ita conjúngi-
tur, ut Christus in ipso, et
ipse in Christo inveniátur.
Simili quodam modo apud

Matthæum compéries. Sí-
mile est, inquit, regnum
cælórum ferméto, quod
accéptum abscondit mú-
lier in farínæ satis tribus.
Sicut parum, ut Paulus ait,
ferméti totam massam
ferméntat : sic párvula
benedíctio totum hómi-
nem in seípsam átrahit,
et sua grátia replet : et hoc
modo in nobis Christus
manet et nos in Christo.

R. Qui mandúcat meam
carnem, et bibit meum
ságuinem, * In me ma-
net, et ego in eo. **V.** Non
est ália nátio tam grandis,
quæ hábeat deos appro-
pinquántes sibi, sicut Deus
noster adest nobis. —
In me.

Lectio vij.

NOS vero si vitam ætér-
nam cónsequi vólum-
us, si largitórem immor-
talitátis hábere in nobis
desiderámus, ad recipiéndam
benedíctiónem libén-
ter concurrámus : cavea-
músque ne loco láquei
damnósam religiónem
diábolus nobis præténdat.
Recte (inquit) dicis : scri-
ptum tamen esse non igno-
rámus, júdicium sibi com-
édere atque bíbere illum,
qui de pane cómedit et de
cálíce bibit indígne. Ego

ígitur probo méipsum, et
indígnum invénio. Quando
ígitur, quicúmque tu es
qui ista dicis, dignus eris?
Quando Christo te ipsum
ófferes? Nam si peccádo
indígnus es, et peccáre
non désinis, (quis enim de-
lícta intélligit? secúndum
Psalmístam) expers omni-
no eris vivificæ hujus san-
ctificatiónis.

R. Misit me vivens Pa-
ter, et ego vivo propter
Patrem : * Et qui mandú-
cat me, vivet propter me.
V. Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus.
— Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUare pias quæso co-
gitatiónes suscipias,
studióse sanctéque vivas,
et benedíctiónem partici-
pes : quæ (mihi crede) non
mortem solum, verum
étiam morbos omnes de-
péllit. Sedat enim, cum in
nobis máneat Christus,
sæviéntem membrórum
nostrórum legem : pietá-
tem corróborat, perturba-
tiónes ánimi exstínguit,
ægrótos curat, collisos
redíntegrat : et sicut pa-
stor bonus, qui ánimam
suam pro óvibus pósuit,
ab omni nos érigit casu.
Te Deum laudámus. 20.

MENSIBUS JANUARIO
ET FEBRUARIO.

Léctio sancti Evangéllii
secúndum Joánnem.

Lectio vij. **Cap. vj. f**

IN illo témpore : Dixit
Jesus turbis Judæó-
rum : Caro mea, vere est
cibus : et sanguis meus,
vere est potus. Et reliqua.
Homília sancti Augustíni
Episcopi.

Tract. xxvij. in Joann.

Erba Dómini ex
Evangélio, quæ
sermónem pristi-
num consequúntur, audí-
vimus. Hinc sermo debé-
tur áuribus et méntibus
vestris, et hodiérna die non
importúnus est. Est enim
de córpore Dómini, quod
dicébat se dare ad man-
ducándum propter ætér-
nam vitam. Expósuit au-
tem modum attributiónis
hujus, et doni sui, quómo-
do daret carnem suam
manducáre dicens : Qui
mandúcat carnem meam,
et bibit ságuinem meum,
in me manet, et ego in illo.
Signum quia manducávit
et bibit, hoc est : si manet,
et manétur : si hábitat, et
inhabítatur : si hæret, ut
non deserátur.

R. Qui mandúcat meam
carnem, et bibit meum

sanguinem, * In me manet, et ego in eo. *R.* Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me.

Lectio viij.

HOC ergo nos docuit et admonuit mysticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso capite in membris ejus, edentes carnem ejus, non relinquentes unitatem ejus. Sed qui aderant, plures non intelligendo scandalizati sunt: non enim cogitabant, hæc audiendo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apostolus autem dicit, et verum dicit: Sapere secundum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dominus manducare: et sapere secundum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita æterna: ergo nec carnem debemus sapere secundum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audientes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audire?

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manduc-

cat me, vivet propter me. *R.* Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

SI discipuli durum habuerunt istum sermonem, quid inimici? Et tamen sic oportebat ut diceretur, quod non ab omnibus intelligeretur. Secretum Dei intentus debet facere, non adversos: isti autem cito defecerunt, talia loquente Domino Jesu Christo. Non crediderunt aliquid magnum dicentem, et verbis illis aliquam gratiam cooperientem: sed prout voluerunt, ita intellexerunt, et more hominum: quia poterat Jesus, aut hoc disponebat Jesus, carnem, qua indutum erat Verbum, veluti concisam, distribuere credentibus in se. Durus est, inquit, hic sermo: quis potest eum audire?

Te Deum laudamus. 20.

MENSE MARTIO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xj. f

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xxvij. in Joannem, ante medium.

EIXIMUS, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suæ, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, et ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compaginatur: ut compagine unitas, quæ facit, nisi caritas? Et caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. *R.* Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. *R.* Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me.

Lectio viij.

ERGO spiritus est, qui vivificat: spiritus enim facit viva membra: nec viva membra spiritus facit, nisi quæ in corpore,

quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus, qui est in te, o homo, quod constas, ut homo sis, numquid vivificat membrum, quod separatum invenerit a carne tua? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. *R.* Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

HÆC dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetatur spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apostolus, Spiritum Christi non habet: hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest

quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, Spiritus et vita sunt? Spirituáliter intelligenda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spiritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam.

Psalmi de Dominica. 21.

2. Angelórum esca * nutritívisti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delicias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincénti * dabo manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. xj. e

FRatres, Ego enim accepi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accepit panem, et grátias agens

fregit, et dixit : Accipite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc facite in meam commemoratióem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dextram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulo,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem ;

Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :

Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

✠ Pósuit fines tuos pacem. ✠. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus; Añæ. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descénderi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbe quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Ad Primam in ✠. brevi,
✠. Qui natus es de María Virgine.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Ego enim. ut supra. [322]

✠. br. Panem cœli, * Dedit eis. Panem. ✠. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem cœli.

✠. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ✠. Et de petra, melle saturávit eos.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. xj. f

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

✠. br. Cibávit illos, * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ✠. Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe. Glória Patri. Cibávit.

✠. Edúcas panem de terra. ✠. Et vinum lætíficet cor hóminis.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. xj. f

Quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne : reus erit córporis et sánguinis Dómini.

✠. breve. Edúcas panem, * De terra. Edúcas. ✠. Et vinum lætíficet cor hóminis. De terra. Glória Patri. Edúcas.

✠. Pósuit fines tuos pacem. ✠. Et ádipe fruménti sátiat te.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur sicut in primis Vesperis [301] præter Añam sequentem.

✠. Panem de cœlo præstitísti eis. ✠. Omne delictaméntum in se habentem.

Ad Magnificat, Añæ. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur : recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúra glóriæ nobis pignus datur.

PRO FERIA VI.
De Passione D. N. J. C.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Añã. Cálicem salutáris * accípiam : et nomen Dómini invocábo.

Psalmus cxi.

Rédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósã in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnium pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Añã. Cálicem salutáris

accípiam : et nomen Dómini invocábo.

Añã. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Psalmus cxix.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánimã mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Añã. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Añã. Ab homínibus * iníquis libera me Dómine.

Psalmus cxxix.

Ripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salutis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum iníustum mala cápiant in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopis : * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vul-tu tuo.

Añã. Ab homínibus iníquis libera me Dómine.

Añã. Custódi me * a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus cxl.

Domine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespértinum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus, in

misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singulariter sum ego donec transeam.

Añã. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Añã. Considerábam * ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus cxi.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, *

et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pór-tio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió-nem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecúentibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educede custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justí, donec retríbuas mihi.

Añã. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. Philipp. ij.

Ratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum ex-

inánívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Meréntes óculi, spárgite lácrymas, Et luctu résonent íntima córdium :

Illátas réfero Númini ab ímpiis

Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta heul gládiis turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústibus ímpetit :

Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis

Divínium caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo

Christus carnífici; nec mora, bárbarus

In regem súperum non timet ímpio

Ausu vérttere dexteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,

Manánte ex húmeris úndique sángine,

Lictóris rábidi sústinet ímpetum,

Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit

Torménta indómítæ gentis iníquitas;

Infigit cérebro, proh dolor! éfferis

Sertum vépribus ásperum.

Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis

Funésti Dóminus supplicii ad locum;

Illic oppétiit fúnere, spíritum

Patri restituens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera

In terris résonet débíta glória;

Sacrúmque assidue nomen in æthera

Humánium genus éfferat.

Amen.

¶ Oblátus est, quia ipse voluit. **✠.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Añã. O vos omnes, * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendísti, et ságuinem tuum pretiósium in remissionem peccatórum nostrórum fundísti : te humíliter deprecámur ; ut in die judicii, ad dexteram tuam audíre

mereámur : Veníte benedícti. Qui vivis et regnas.

Ad Completorium, in fine Hymni dicitur.

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salutis sánguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem crucifixum, * Veníte adóremus. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre :

Aspice, immíti manus alme clavo
Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris místrum,
Inter indignos médium latrónes

Cerne : crudélis fuit ista gentis

Dira volúntas.

Pallet heu! vultus : caput ecce lassum

Flectitur : clausis óculis Redémptor

Spirítum sacro méritis onústum

Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo

Ni scelus tergas; tua culpa Christum

Stípiti affixit, tua culpa morti

Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,

Qui pius nostri géneris Redémptor,

Críminis labem míseris nocéntem

Ságuine tersit.

Amen.

In I. Nocturno.

Añã. Astitérunt reges * terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus ij.

Guare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt

inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis iridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus

sum Rex ab eo super Sion monten sanctum ejus, * prædicans præceptū ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figúli confringes eos.

Et nunc reges intelligíte : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Añã. Multiplicáti sunt * qui tríbulant me; multi insúrgunt advérsum me.

Psalmus ij.

Domine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Añã. Multiplicáti sunt qui tríbulant me; multi insúrgunt advérsum me.

Añã. Diviserunt * sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus xxj.

Deus Deus meus respuce in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : *

et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero :

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me :

Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum : *

et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Arui tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.

Erue a fratre meo Deus animam meam : * et de manu canis unicam meam :

Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum :

Tímeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis : Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt Dominum qui requirunt eum : * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Remiscéntur et converténtur ad Dominum * universi fines terrae :

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura : * et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Añã. Diviserunt sibi

vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

¶ Oblatus est, quia ipse voluit. ¶. Et livore ejus sanati sumus.

Lectiones de Scriptura occurrente, cum ¶. ut infra.

In Quadragesima vero dicuntur sequentes Lectiones.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio j. Cap. v. b et vj.

Commendat caritatem suam Deus in nobis : quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est : multo igitur

magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus : multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius.

Non solum autem : sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum : multo magis abundantiam gratiae, et dona-